

Dokument ze zasedání

B9-0090/2020/REV.

5.2.2020

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 132 odst. 2 jednacího řádu

o strategii EU pro vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů ve světě
(2019/2988(RSP))

Frances Fitzgerald, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Cindy Franssen, Pernille Weiss, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Maria da Graça Carvalho, Ewa Kopacz, Christine Schneider
za skupinu PPE

Pina Picierno, Maria Noichl, Vilija Blinkevičiūtė, Evelyn Regner, Predrag Fred Matić, Lina Gálvez Muñoz, Alessandra Moretti
za skupinu S&D

Chrysoula Zacharopoulou, María Soraya Rodríguez Ramos, Samira Rafaela, Katalin Cseh, Moritz Körner, Michal Šimečka, Hilde Vautmans, Irène Tolleret, Radka Maxová, Sylvie Brunet, Karen Melchior, Caroline Nagtegaal
za skupinu Renew

Pierrette Herzberger-Fofana, François Alfonsi, Karima Delli, Gwendoline Delbos-Corfield, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Heidi Hautala, Monika Vana, Petra De Sutter, Alice Kuhnke
za skupinu Verts/ALE

Assita Kanko, Jadwiga Wiśniewska, Jessica Stegrud, Derk Jan Eppink, Anđželika Anna Moždžanowska, Veronika Vrecionová, Joanna

Kopcińska, Beata Mazurek

za skupinu ECR

Eugenia Rodríguez Palop, Miguel Urbán Crespo, Idoia Villanueva Ruiz,

Pernando Barrena Arza, Manon Aubry, Manuel Bompard, Niyazi

Kizilyürek, Giorgos Georgiou, Anne-Sophie Pelletier, Petros Kokkalis,

Elena Kountoura, Stelios Kouloglou, José Gusmão, Dimitrios

Papadimoulis

za skupinu GUE/NGL

Usnesení Evropského parlamentu o strategii EU pro vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů ve světě (2019/2988(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 8 a 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV („směrnice o právech obětí“)¹, jejíž ustanovení se rovněž vztahují na oběti mrzačení ženských pohlavních orgánů,
- s ohledem na články 11 a 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu („směrnice o podmínkách přijímání“)², jež výslovně zařazují oběti mrzačení ženských pohlavních orgánů mezi ohrožené skupiny, kterým by měla být během azylového řízení poskytnuta odpovídající zdravotní péče,
- s ohledem na článek 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany („kvalifikační směrnice“)³, v níž je mrzačení ženských pohlavních orgánů coby závažná forma psychického, fyzického nebo sexuálního násilí považována za důvod, který je nutné zohlednit při poskytování mezinárodní ochrany;
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. června 2012 o vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů⁴, v němž požadoval ukončení této praktiky na celém světě prostřednictvím preventivních a ochranných opatření a právních předpisů,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. února 2014 o sdělení Komise nazvaném „Konec praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů“⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. února 2018 o nulové toleranci vůči mrzačení ženských pohlavních orgánů⁶,
- s ohledem na výroční zprávy EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě, zejména na usnesení Parlamentu ze dne 15. ledna 2020⁷,
- s ohledem na závěry Rady přijaté v červnu 2014 o předcházení všem formám násilí

¹ Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57.

² Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 96.

³ Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁴ Úř. věst. C 332 E, 15.11.2013, s. 87.

⁵ Úř. věst. C 93, 24.3.2017, s. 142.

⁶ Úř. věst. C 463, 21.12.2018, p. 26.

⁷ Přijaté texty, P9_TA(2020)0007.

páchaného na ženách a dívkách, včetně mrzačení ženských pohlavních orgánů, a o boji proti tomuto násilí,

- s ohledem na závěry Rady ze dne 8. března 2010 o odstranění násilí páchaného na ženách v Evropské unii,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 25. listopadu 2013 pod názvem „Konec praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů“(COM(2013)0833),
- s ohledem na společné prohlášení ze dne 6. února 2013 u příležitosti Mezinárodního dne proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, v němž místopředsdkyně Komise, vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a pět komisařů potvrdili závazek EU bojovat proti mrzačení ženských pohlavních orgánů ve svých vnějších vztazích,
- s ohledem na akční plán EU pro lidská práva a demokracii na období 2015–2019, zejména na cíl 14 b), který výslovně zmiňuje mrzačení ženských pohlavních orgánů, a s ohledem na stávající revizi tohoto akčního plánu a jednání o jeho obnovení,
- s ohledem na zkušenosti získané při provádění strategického závazku Komise k zajištění rovnosti žen a mužů na období 2016–2019 a prostřednictvím opatření uvedených v akčním plánu, který je součástí sdělení Komise ze dne 25. listopadu 2013,
- s ohledem na Agendu pro udržitelný rozvoj 2030, zejména cíl 5.3 týkající se odstranění všech škodlivých praktik, jako jsou dětské, předčasné a nucené sňatky a mrzačení ženských pohlavních orgánů,
- s ohledem na Mezinárodní konferenci o populaci a rozvoji (ICPD) konanou v roce 1994 v Káhiře a na její akční program a s ohledem na výsledky následných hodnotících konferencí, zejména na summit ICPD25 v Nairobi a závazek k vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů,
- s ohledem na Pekingskou akční platformu a na výsledek následných hodnotících konferencí,
- s ohledem na akční plán pro rovnost žen a mužů na období 2016–2020 (GAP II), zejména na jeho tematickou prioritu B, která obsahuje konkrétní ukazatel mrzačení ženských pohlavních orgánů, a s ohledem na jeho probíhající revizi a jednání o jeho obnovení,
- s ohledem na závazek předsdkyně Komise k přijetí opatření v boji proti násilí na ženách uvedený v jejích politických směrech,
- s ohledem na očekávanou novou strategii EU pro rovnost žen a mužů,
- s ohledem na zprávu Evropského institutu pro rovnost žen a mužů (EIGE) z roku 2013 s názvem „Mrzačení ženských pohlavních orgánů v Evropské unii a Chorvatsku“, jakož i na dvě následující zprávy nazvané „Odhad počtu dívek ohrožených mrzačením ženských pohlavních orgánů v Evropské unii“ z roku 2015 zahrnující Irsko, Portugalsko a Švédsko a z roku 2018 zahrnující Belgie, Řecko, Francii, Itálii, Kypr a Maltu,

- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí („Istanbulská úmluva“) z roku 2011, jejíž článek 38 požaduje kriminalizaci mrzačení ženských pohlavních orgánů ve všech státech, které k této úmluvě přistoupily,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 12. září 2017 o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření, jménem Evropské unie, Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))⁸,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 28. listopadu 2019 o přistoupení EU k Istanbulské úmluvě a dalších opatřeních pro boj proti násilí na základě pohlaví⁹,
 - s ohledem na prohlášení Výboru ministrů Rady Evropy přijaté 13. září 2017 o potřebě zvýšit úsilí k prevenci a potírání praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů a nucených sňatků v Evropě,
 - s ohledem na pokyny Světové zdravotnické organizace týkající se řešení zdravotních komplikací spojených s mrzačením ženských pohlavních orgánů,
 - s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva ze dne 5. července 2018 o vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů,
 - s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN ze dne 27. července 2018 o zintenzivnění globálního úsilí o vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů,
 - s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN ze dne 14. listopadu 2018 o zintenzivnění globálního úsilí o vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů,
 - s ohledem na dohodu z Cotonou a její probíhající revizi,
 - s ohledem na iniciativu EU-OSN „Spotlight“ zahájenou v září 2017, která se zaměřuje na vymýcení násilí páchaného na ženách a dívkách,
 - s ohledem na čl. 132 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že mrzačení ženských pohlavních orgánů se na mezinárodní úrovni považuje za hrubé a systematické porušování lidských práv, formu násilí páchaného na ženách a dívkách a projev genderové nerovnosti, není spojeno s žádným náboženstvím nebo kulturou a v současnosti je považováno za globální problém, který se podle statistických zpráv UNICEF, Populačního fondu OSN (UNFPA) a WHO týká nejméně 200 milionů žen a dívek ve 30 zemích; vzhledem k tomu, že existují důkazy, že k těmto praktikám dochází ve více než 90 zemích napříč všemi kontinenty;
- B. vzhledem k tomu, že podle údajů UNFPA z roku 2018 by v případě, že populační trendy budou pokračovat stejným tempem, bylo do roku 2030 ohroženo těmito praktikami 68 milionů dívek na světě, přičemž odhadovaný roční výskyt by se mezi lety

⁸ Úř. věst. C 337, 20.9.2018, s. 167.

⁹ Přijaté texty, P9_TA(2019)0080.

2019 a 2030 zvýšil z 4,1 milionu na 4,6 milionu;

- C. vzhledem k tomu, že podle nejnovějších údajů evropských zemí se odhaduje, že v Evropě žije přibližně 600 000 žen a dívek s celoživotními fyzickými a psychickými následky mrzačení ženských pohlavních orgánů a dalších 180 000 dívek čelí vysokému riziku, že budou těmto praktikám podrobeny, a to pouze ve 13 evropských zemích;
- D. vzhledem k tomu, že mrzačení ženských pohlavních orgánů zahrnuje všechny praktiky částečného nebo úplného odstranění vnějších ženských pohlavních orgánů, jako je klitoridektomie, excize, infibulace a další škodlivé praktiky, a záměrné měnění nebo poškození ženských pohlavních orgánů z jiných než zdravotních důvodů, a že způsobuje fyzické, sexuální a psychické zdravotní komplikace, které mohou vést až k smrti;
- E. vzhledem k tomu, že mrzačení ženských pohlavních orgánů jsou podrobovány především mladé dívky od dětského věku do věku 15 let; vzhledem k tomu, že dívka či žena může být navíc podrobena těmto praktikám vícekrát za svůj život, například bezprostředně před svatbou nebo před svým odjezdem do zahraničí;
- F. vzhledem k tomu, že zvyšující se podíl žen a dívek, které jsou těmito praktikami potenciálně dotčeny, jak vyplývá z údajů Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky (UNHCR) z roku 2018, poukazuje na to, že tento problém nabývá na závažnosti a počet dotčených nebo ohrožených osob nadále roste; vzhledem k tomu, že podle UNHCR jen během posledních pěti let přicestovalo do Evropy více než 100 000 žadatelek o azyl, které mohou být mrzačením ženských pohlavních orgánů dotčeny;
- G. vzhledem k tomu, že podle UNICEF bylo dosaženo pokroku v tom smyslu, že riziko, že budou dívky těmto praktikám vystaveny, je dnes o třetinu menší než před třiceti lety; avšak vzhledem k tomu, že při zohlednění všech dostupných údajů zbývá nyní, 10 let před rokem 2030, ještě velmi dlouhá cesta k naplnění cíle udržitelného rozvoje 5.3 (vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů); vzhledem k tomu, že v absolutním vyjádření počet dotčených žen a dívek naopak roste a tento trend bude pokračovat, nebude-li bezodkladně razantně zvýšeno úsilí v boji proti těmto praktikám;
- H. vzhledem k tomu, že s cílem urychlit změnu a dosáhnout cíle vymýcení praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů ve světě do roku 2030 je naléhavě nutné posílit a koordinovat stávající úsilí o ukončení těchto praktik na místní, celostátní, regionální a mezinárodní úrovni, zajistit, aby toto úsilí přineslo praktické výsledky, a dosáhnout výrazné, trvalé změny prostřednictvím účinných komplexních strategií;
- I. vzhledem k tomu, že mrzačení ženských pohlavních orgánů je formou genderově podmíněného násilí a že je nezbytné řešit základní příčiny nerovnosti žen a mužů na komunitní úrovni, včetně genderových stereotypů a škodlivých společenských norem, mají-li být tyto praktiky vymýceny;
- J. vzhledem k tomu, že mrzačení ženských pohlavních orgánů je často neoddelitelné od dalších problémů spojených s nerovným postavením žen a mužů a je pouze jedním z mnoha forem porušování práv žen, jež zahrnují absenci komplexní sexuální výchovy, nízkou zaměstnanost žen, nemožnost vlastnit nebo dědit majetek, nucené nebo dětské

sňatky, sexuální a fyzické násilí a nedostatečnou zdravotní péči, včetně služeb v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv;

- K. vzhledem k tomu, že dochází k „medikalizaci“ praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů, kdy je tento úkon proveden zdravotnickým odborníkem, v nemocnici nebo ve zdravotnickém zařízení; vzhledem k tomu, že medikalizace těchto praktik je nebezpečným pokusem, jak je legitimizovat nebo z nich dokonce mít prospěch;
1. potvrzuje, že je odhodlán pomáhat s vymýcením mrzačení ženských pohlavních orgánů na celém světě, což je jedna z forem genderově motivovaného násilí, které na ženách a dívkách zanechává dlouhodobé psychické a zdravotní následky a v některých případech končí jejich smrtí;
 2. konstatuje, že výběr skupiny *The Restorers* do užší nominace na Sacharovovu cenu je významným krokem správným směrem v boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů; oceňuje významnou úlohu mladých lidí, kteří posilují své postavení i postavení druhých tím, že jdou příkladem ve svých vlastních komunitách;
 3. zdůrazňuje, že všechny činnosti zaměřené na problém mrzačení ženských pohlavních orgánů musí především usilovat o jeho prevenci pomocí udržitelných změn společnosti a posílením dotčených komunit, zejména pak žen a dívek, které v nich žijí, dále poskytováním vzdělávání a informací a vytvářením podmínek pro ekonomickou emancipaci žen a dívek; zdůrazňuje, že prioritou musí být ochrana přeživších obětí a následná péče a že za tímto účelem je nutné zajistit náležitou ochranu a informovanost, přístup k adekvátní a odborné tělesné, psychologické, lékařské a sexuologické péči a vyšší investice do pomoci těmto obětem;
 4. zdůrazňuje, že pro vymýcení této kruté praxe je stejně tak důležité zapojit muže a chlapce do změny vztahů a chování k opačnému pohlaví a do podpory emancipace žen a dívek; dále zdůrazňuje, že má-li být skoncováno s mrzačením ženských pohlavních orgánů, je důležité oslovit čelné představitele místních komunit, zejména tradiční a náboženské vůdce a osoby vykonávající tradiční obřizku, kteří často mají ve svých komunitách vlivné postavení;
 5. upozorňuje na to, že k mrzačení ženských pohlavních orgánů je zapotřebí zaujmout holistický a průřezový přístup, který bude řešit prvotní příčiny nerovného postavení pohlaví, z něhož pramení všechny formy genderově motivovaného násilí, které je páčáno na ženách a dívkách a které zahrnuje porušování jejich lidských práv, tělesné integrity, sexuálního a reprodukčního zdraví a souvisejících práv, a že mrzačení ženských pohlavních orgánů se musí řešit současně s ostatními škodlivými tradicemi, jako jsou brzké a nucené sňatky, žehlení prsou, hymenoplastika a testy panenství;
 6. je znepokojen tím, že v některých zemích sílí tendence k „medikalizaci“ mrzačení ženských pohlavních orgánů, dokonce i v zemích, kde je tato tradice nezákonná, a že ji provádí rostoucí počet zdravotnických pracovníků; trvá na tom, že tento způsob řešení příčin mrzačení ženských pohlavních orgánů je nepřijatelný, jak už uvedly OSN a WHO; vyzývá dotčené země, aby medikalizaci mrzačení ženských pohlavních orgánů výslovně postavily mimo zákon a současně aby mezi zdravotnickými pracovníky prováděly osvětu, poskytovaly jim informace a pořádaly školení a aby zajistily náležitou kontrolu a vymáhání práva;

7. zdůrazňuje, že podle článku 38 Istanbulské úmluvy jsou členské státy povinny považovat mrzačení ženských pohlavních orgánů, jakož i podněcování a donucování dívek k takovému mrzačení nebo obstarávání dívek k provedení obřízky za trestný čin a že úmluva chrání nejen dívky a ženy ohrožené mrzačením ženských pohlavních orgánů, ale i dívky a ženy, které trpí celoživotními následky této praktiky; s potěšením konstatuje, že trestní právo ve všech členských státech chrání dívky a ženy před mrzačením ženských pohlavních orgánů, je však velmi znepokojen jeho zjevnou neúčinností, jelikož jen málo případů se v EU dostalo před soud;
8. konstatuje, že podle zásady extraterritoriality je v mnoha zemích EU rovněž možné trestně stíhat mrzačení ženských pohlavních orgánů provedené v zahraničí, tzn. že je zakázáno odvézt děti k provedení zákroku do třetích zemí; konstatuje, že kriminalizace musí být spojena s trestním stíháním a vyšetřováním; zdůrazňuje, že v první řadě je třeba mít vždy na zřeteli nejlepší zájem dítěte a že při trestním stíhání a usvědčení rodinných příslušníků z mrzačení ženských pohlavních orgánů je nutné zajistit, aby dotčené dívky a děti nebyly následně vystaveny dalším rizikům;
9. vyzývá Komisi a členské státy k zajištění toho, aby příští rozpočet EU v rámci vnitřní i vnější činnosti nadále podporoval udržitelné zapojení komunit do projektů a programů a aby v něm byly za tímto účelem vyčleněny adekvátní finanční prostředky, které zohlední provozní podmínky a potřeby organizací založených místními komunitami i organizací a iniciativ vedených oběťmi a mládeží; v této souvislosti vyzývá Komisi a Radu, aby při jednání o rozpočtu příštího víceletého finančního rámce v dlouhodobém výhledu zajistily flexibilní, dostupné a udržitelné financování na základě strukturální finanční podpory;
10. oceňuje práci odvedenou v rámci programu Právo, rovnost a občanství a vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby příští rozpočet EU zohlednil potřebu větší flexibility a lepších synergií mezi programy vnitřního a vnějšího financování s cílem prosadit rozpočty, které budou řešit všechny aspekty tohoto fenoménu, a komplexnější mezinárodní a přeshraniční intervence, jež povedou k vymýcení ženské obřízky;
11. vybízí Komisi a členské státy, aby posílily spolupráci s evropskými a národními sítěmi odborníků, např. zdravotníků, sociálních pracovníků, příslušníků donucovacích orgánů a odborníků z řad občanské společnosti, a aby finanční prostředky EU nasměrovaly do projektů zaměřených na jejich školení a osvětu, kde dozvedí o účinné prevenci, odhalování a řešení případů mrzačení ženských pohlavních orgánů a dalších forem násilí vůči ženám a dívkám;
12. naléhá na Komisi, aby zajistila, aby všechny členské státy provedly směrnici o právech obětí ve vnitrostátním právu a důsledně ji uplatňovaly, mají-li mít všechny oběti, které přežily mrzačení ženských pohlavních orgánů, v EU přístup k důvěrné odborné pomoci, včetně podpory traumatizovaným osobám, poradenství a ubytoven v krizových situacích;
13. konstatuje, že přístup žadatelek o azyl a uprchlic, na kterých byla provedena ženská obřízka, k odborné pomoci, včetně pomoci psychologické, musí být na úrovni EU i členských států považován vzhledem k nejaktuálnějším údajům UNHCR za prioritu;
14. vyzývá Komisi a Radu, aby při reformě společného evropského azylového systému

zajistily, aby se v celé EU jednotně uplatňovaly nejvyšší mezinárodní normy pro přiznávání mezinárodní ochrany, pro podmínky přijímání a pro procesní práva, což usnadní spolupráci členských států, zejména v případě zranitelných žadatelek o azyl, které se staly obětí ženské obřízky, nebo kterým hrozí jiné formy genderově motivovaného násilí;

15. naléhá na Komisi, aby vzhledem k rostoucímu počtu žen a dívek, kterým byly zmrzačeny pohlavní orgány, přezkoumala sdělení z roku 2013 nazvané „Konec praktiky mrzačení ženských pohlavních orgánů“ s cílem posílit činnosti zaměřené na potírání této tradice na celém světě a aby zajistila odstranění rozdílů v zákonech, politikách a poskytovaných službách v jednotlivých členských státech, aby postižené nebo ohrožené ženy a dívky měly v celé EU přístup ke standardní péči;
16. vyzývá Komisi, aby do připravované strategie EU pro rovnost žen a mužů zahrнула akce usilující o ukončení mrzačení ženských pohlavních orgánů a poskytování péče obětem, aby byla sepsána inkluzivním jazykem a ve všech oblastech pravomocí EU obsahovala pevné závazky a jasné ukazatele, a aby stanovila pravidelné podávání zpráv a silný monitorovací mechanismus, tak aby byla zaručena veřejná odpovědnost všech orgánů a institucí EU i členských států;
17. vyzývá Komisi, Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ) a členské státy, aby zintenzivnily spolupráci se třetími zeměmi s cílem povzbudit je k přijetí vnitrostátních zákonů, které budou kriminalizovat mrzačení ženských pohlavních orgánů, aby podporovaly donucovací orgány při vymáhání těchto zákonů a aby boj proti mrzačení ženských pohlavních orgánů a dalším krutým praktikám prováděným na ženách a dívkách zařadily mezi priority své vnější politiky v oblasti lidských práv, zejména při dvoustranných a mnohostranných jednáních o lidských právech a v dalších formách diplomatického styku; zdůrazňuje, že EU může pomoci vymýtit tento fenomén ve světě tím, že zavede a bude podporovat osvědčené postupy zde v EU;
18. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby připravovaný akční plán pro rovnost žen a mužů III i nadále mezi svými stěžejními akcemi zahrnoval boj proti mrzačení ženských pohlavních orgánů a poskytování péče jeho obětem a chápal jej jako součást boje proti všem formám násilí páchaného na ženách a dívkách a aby za tímto účelem stanovil konkrétní a sledovatelné ukazatele;
19. vyzývá Komisi i ESVČ, aby nový akční plán EU pro lidská práva a demokracii nadále jako jeden ze svých cílů vytyčil vymýcení mrzačení ženských pohlavních orgánů a poskytování péče obětem;
20. znovu vyzývá Radu, aby bezodkladně ukončila ratifikaci Istanbulské úmluvy na úrovni EU v jejím širším pojetí, bez jakýchkoli omezení a aby její ratifikaci prosazovala u všech členských států; vyzývá Radu a Komisi, aby zajistily plné začlenění úmluvy do právních předpisů a politického rámce EU, a tak prevenci mrzačení ženských pohlavních orgánů, ochranu žen, stíhání pachatelů a adekvátní poskytování služeb v reakci na toto mrzačení všemi státy, které jsou stranami úmluvy;
21. opětovně vyzývá Komisi a členské státy, aby z prevence mrzačení ženských pohlavních orgánů učinily ústřední téma ve všech oblastech, zejména v oblasti zdravotnictví, včetně sexuálního a reprodukčního zdraví a práv, sociální práce, azylu, vzdělávání, včetně

sexuální výchovy, zaměstnanosti, vymáhání práva, spravedlnosti, ochrany dítěte, sdělovacích prostředků, technologií a komunikace; žádá, aby pro účely koordinace takové spolupráce byla vytvořena platforma sdružující zúčastněné strany z různých oblastí;

22. vítá, že se Komise aktivně zasazuje o to, aby se upustilo od mrzačení ženských pohlavních orgánů, a že za tímto účelem usilovně vede v rámci vnitřní politiky diskusi s občanskou společností a v rámci vnějších politik dialog s partnerskými zeměmi, a s povděkem bere na vědomí její závazek ke každoročnímu hodnocení výsledků boje EU proti tomuto fenoménu;
23. vyzývá Komisi a členské státy, aby zavedly vhodné a strukturované mechanismy pro smysluplnou spolupráci se zástupci komunit, kde se provádí ženská obřízka, a s místními ženskými organizacemi, včetně organizací vedených ženami, které musely obřízku podstoupit, při tvorbě politik a v rozhodovacích procesech;
24. vyzývá Komisi, aby pomocí doložky o lidských právech zajistila, aby byly dohody EU o spolupráci a obchodu se třetími zeměmi vyjednávány a přezkoumávány se zřetelem k dodržování mezinárodních standardů v oblasti lidských práv, včetně zákazu mrzačení ženských pohlavních orgánů, neboť se jedná o systematické porušování lidských práv a jednu z forem násilí, které brání plnému rozvoji žen a dívek;
25. vítá aktualizovanou metodu pro sběr přesnějších a komplexnějších údajů, kterou Evropský institut pro rovnost žen a mužů představil ve druhém vydání zprávy „Odhad počtu dívek ohrožených mrzačením genitálií v Evropské unii – postup krok za krokem“; vyzývá Komisi a členské státy, aby aktualizovaly relevantní údaje a řešily chybějící spolehlivé statistiky o prevalenci mrzačení ženských pohlavních orgánů a jeho typech, které by byly porovnatelné na úrovni EU, a aby do shromažďování údajů a výzkumu zapojily akademické pracovníky, komunity, v nichž se provádí ženská obřízka, a přeživší oběti a aby kladly důraz na aktivní zapojení dotčených komunit; naléhá na organizace, vlády a orgány EU, aby spolupracovaly při získávání přesnějších kvalitativních a kvantitativních informací o mrzačení ženských pohlavních orgánů a při jejich zpřístupňování širší veřejnosti; vyzývá proto k výměně osvědčených postupů a ke spolupráci příslušných orgánů (policie a žalobců), včetně mezinárodních upozornění;
26. vyzývá Komisi, aby investovala udržitelnější prostředky do výzkumu fenoménu mrzačení ženských pohlavních orgánů, protože jedině pomocí důkladného kvalitativního a kvantitativního výzkumu jej lze lépe pochopit a zajistit jeho cílené a efektivní řešení;
27. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi a Radě.